

[Henry Christensen.]

jeg på mit partis vegne erklære, at venstre er parat til at fortsætte det i sidste folketingsår påbegyndte udvalgsarbejde.

Jeg vil dog gerne her præcisere, at de forbehold, som vi allerede tog i fjor overfor nogle af lovforslagets bestemmelser, fremdeles gælder. Vi er stadig modstandere af, at betingelserne for start af en ny bank skærpes i det omfang, som her foreslås. Vi er også modstandere af, at man for en række af de bestående mindre banker vil stille forøgede krav. Endelig er vi ikke mindre stærkt modstandere af den bestemmelse, som foreslås indføjet i loven, og ifølge hvilken handelsministeren efter samråd med nationalbanken skal have bemyndigelse til at stille krav om varierende kassereserver i bankerne. Vi er ganske overordentlig betænkelige ved en sådan bemyndigelsesbestemmelse, som jo i en given situation kan bruges af en regering til at foretage ekstraordinære overtræk på statens konto i nationalbanken samtidig med, at man stiller krav om forøgede likviditetsbeholdninger i bankerne og derefter erklærer, at så er pengemængden i balance i samfundet. Derved sikrer staten sig prioritet i pengemidlerne og får afgørende indflydelse på investeringerne på det private erhvervslivs bekostning. Det vil mit parti ikke være med til, specielt ikke efter de oplevelser, vi på det pengemæssige område har været vidne til gennem det sidste par år.

Med disse forbehold præciseret kan jeg iøvrigt erklære, at mit parti er villigt til at fortsætte udvalgsarbejdet.

Weikop: Da mit partis ordfører er forhindret i at være tilstede i dag, tager jeg ordet. Også jeg kan i det store og hele henholde mig til de udtalelser, mit partis ordfører fremsatte i fjor om denne sag. Det udvalg, som arbejdede med lovforslaget i fjor, har jo fået mange oplysninger, som i nogen grad — jeg siger udtrykkelig: i nogen grad — kunne belyse lovforslagets virkninger, men alligevel ikke tilstrækkeligt til, at man helt kan bedømme det. Ikke desto mindre er vi parat til at gå ind i udvalgsarbejdet igen.

Når dette er sagt, vil jeg gerne fremhæve, at vi mener, lovforslaget må gøres til genstand for en meget grundig undersøgelse;

man må meget nøje overveje, hvorvidt handelsministeren skal have bemyndigelse til at variere kassereserverne i forhold til bankernes gældsforpligtelser. Det er jo i sig selv altid noget betænkeligt at give en bemyndigelse, fordi brugen af en bemyndigelse ganske afhænger af en ministers bedømmelse af de foreliggende forhold. Benyttelsen af den foreslåede bemyndigelse vil være afhængig af bedømmelsen af konjunkturernes, og denne bedømmelse kan naturligvis også være forskellig; endelig kan de mål, som man tilsigter at nå ved brug af bemyndigelsen, være forskellige. Man kan jo se forskelligt på konjunkturernes udvikling, og man kan også se forskelligt på bankernes virksomhed.

Ved et møde i sommer udtalte den højtærede handelsminister henvendt til bankerne, at de ikke burde udvide deres finansieringer — jeg tror, der blev sagt: „af løbende forbrug“; bankerne skulle undgå at give kredit til afbetalingshandel med biler. Den højtærede handelsminister advarede forsåvidt bankerne. Men kort tid efter, det var vist kun 6—7 dage efter, kunne man læse, hvad den højtærede finansminister havde sagt til bankerne. Den højtærede finansminister havde med hensyn til bankernes virksomhed udtalt, at det afgørende måtte være bankernes trivsel, altså, bankerne måtte se på deres egen trivsel. Den højtærede finansminister mente også, at bankerne burde skubbe de såkaldte samfundshensyn tilside, fordi bankerne, mente finansministeren, burde lægge vægt på rentabiliteten i stedet for at beskæftige sig med en række mere eller mindre veldefinerede samfundshensyn.

Det viser, hvor forskelligt man kan se på tingene. To ministre ser altså i en given situation ganske forskelligt på bankernes virksomhed. Det betyder vel så også, at bedømmelsen af, hvornår der skal ske en stramning af kassereserverne, vil kunne blive forskellig. En sådan usikkerhed i bedømmelsen må naturligvis, som jeg sagde før, føre til, at man må gå ind i alvorlige overvejelser af, hvorvidt man skal give en sådan bemyndigelse. Vi vil altså overveje og undersøge sagen grundigt, inden vi tager endelig stilling.

Danske Bankers Fællesrepræsentation har ønsket, at bankerne får ligestilling med spare-